

സർവ്വക്കതനായ ദൈവം ഉണ്ടാ?

രു പീട് അടിസ്ഥാനത്തെക്കാൾ വലുതല്ല. അടിസ്ഥാനത്തെ
ആശയിച്ചാണ് പീടിന്റെ എല്ലാ വ്യത്യസ്ത ഭാഗങ്ങളും യോജിച്ച
നിൽക്കുന്നത്.

രു പീടിനു അടിസ്ഥാനം എത്രപോലെയോ, അങ്ങനെന്നയാണ്
ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് “സർവ്വ ശക്തനായ ദൈവം ഉണ്ടാ?”
എന്ന ചോദ്യം. ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ചിറകൾക്കു
നിവൃത്യം വ്യാവ്യാനവും കൊടുക്കുന്നത് ദൈവത്തില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ
വിശ്വാസം അല്ലെങ്കിൽ ആ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു രൂപപ്പെടുത്തിയ
അടിസ്ഥാനമാണ്.

അതുകൊണ്ട്, ഒരാൾക്കു ചോദിക്കാവുന്ന എറ്റവും നിശ്ചിയ
മായ ചോദ്യമാണ് “ദൈവം ഉണ്ടാ?” എന്നത്. ഈ ചോദ്യത്തിന്
പ്രാധാന്യമേറുവാൻ കാരണം ഇതിനുള്ള ഉത്തരം ജീവിതത്തെ
കുറിച്ചുള്ള എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കുമുള്ള ഉത്തരത്തെ ബാധിക്കു
നാതായതുകൊണ്ടാണ്.

ഉദാഹരണമായി, ഒരാൾ ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി പറ
ഞ്ഞത്തക്കാം, “ഈല്ല, ദൈവം ഇല്ല.” പിന്നെ, ഈ മനുഷ്യൻ “ഞാൻ
എങ്ങനെ ഈ ലോകത്ത് ജീവിക്കുന്നു?” എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്ത
രമായി, “ഞാൻ എത്ര വിഡ്യേന്നെന്നും ജീവിക്കും. എക്കില്ലും, ഞാൻ
രു സൃഷ്ടിയല്ല, ഉയർന്ന അധികാരത്തോട് കണക്കുകൊടുക്കേ
ണ്ടവനും അല്ല ഞാൻ. എനിക്ക് കടപ്പാടുള്ളത് എന്റെ സഹമനു
ഷ്യനോടുള്ള ക്രിയാത്മകമായ സന്ന്വാഹത്തിന് സഹായിക്കുക
എന്നതു മാത്രമാണ്. ഇതിന്പുറമായി, ഞാൻ എന്തു ചെയ്യുന്നുവോ
അത് എന്ന സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. മരണശ്രദ്ധം ഞാൻ
ജീവിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, എനിക്ക് ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് കഴിയുന്നതു

ഉറ്റിയെടുക്കാൻ കഴിയും.”

ഈപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ, “ദൈവമുണ്ടോ?” എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി, “ഉണ്ട്, ദൈവം ഉണ്ട്.” അവൻ തികച്ചും വ്യത്യസ്ത മായ ഉത്തരമാണ് ഈപ്പൊഴുള്ളത്. “ഞാൻ എങ്ങനെ ഈ ലോകത്ത് ജീവിക്കും?” ഈ ചോദ്യത്തിന് പ്രതികരണമായി അവൻ പറഞ്ഞെതു കാം, “എന്ന ഒരു സർവ്വശക്തിൻ സൃഷ്ടിചൃതാണ്. എൻ്റെ നില നിൽപ്പിന് അവൻ വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശമുണ്ട്. ആ ഉദ്ദേശം ഞാൻ കണ്ടത്താണ്. അവൻ്റെ ഇഷ്ടം കണ്ടത്തി എൻ്റെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് സൃഷ്ടികർത്താവിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ മനസ്സിലാക്കിയാൽ മനസ്സുമാധാനത്താട ജീവിക്കാം. ഒരു ദിവസം ഞാൻ ഈ ലോകത്ത് ജീവിച്ചതിന് കണക്കുകൊടുക്കാൻ അവൻ വിളിക്കും.”

ഈ ചോദ്യം നമുകൾ ശ്രദ്ധയോടെ പരിഗണിക്കാം, “സർവ്വശക്തനായ ദൈവം ഉണ്ടോ?” ദൈവം ഉണ്ട് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന തിന് നിർബന്ധിതമായ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടോ? ദൈവം ഉണ്ടോ എന്ന വാസ്തവത്തിൽ ദൈവ തെളക്കുറിച്ചു ഉറപ്പോടെയാണ് അതു തുടങ്ങുന്നത്: “ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിചു” (ഉല്പത്തി 1:1). ബൈബിളിൽ ഉടനീളം ദൈവം ഉണ്ട് എന്നതിനു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. ചിലതു നേരിട്ടും, മറ്റൊളവ് അന്തർലീനവുമാണ്; ചിലതു തെളിവായി പറഞ്ഞിട്ട്, മറ്റൊളവ് അന്തർലീനമായും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പലതും നമുക്കു ചുരുക്കി രണ്ടായി പരിഗണിക്കാം. ഈ രണ്ടു കാരണങ്ങളെ നിങ്ങൾ ആഴ്ചമായി ചിന്തിച്ചാൽ ദൈവം വാസ്തവത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കാനിടയാക്കും.

ലോകത്തിലെ തെളിവ്

നമുക്കു ചുറ്റും മുകളിലുമുള്ള ലോകമാണ് ദൈവം വാസ്തവ തത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നത്. പ്രവഞ്ചവും ഭൂമിയും ദൈവം ഉണ്ടെന്ന് സ്വപ്നംക്കായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ഭൂമി എന്നു വിളിക്കുന്ന ഗോളത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. സുര്യനു ചുറ്റും കിടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംവിധാനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഈ സംവിധാനത്തിന്റെ ക്രമവും ആകൃതിയും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാത്തതാണ്. എല്ലാ ശഹാദങ്ങളും അനേകാന്‍യും ഓടി അടുക്കാതെ അവയുടെ ഫ്രെംബ പമ്പത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ശരിയായ വേഗ തത്തിലും ശരിയായ ദുര തത്തിലും കൂട്ടിമുട്ടാതെയുമാണ് അവ സുര്യനെ വലയം ചെയ്യുന്നത്. സുര്യ

നോട്ടുള്ള ഭൂമിയുടെ ബന്ധത്തിന്റെ ഫലമാണ് പകൽ, രാത്രി, കാലം എന്നിവ. സുരൂനിൽ നിന്നു എപ്പോഴും ഒരു നിശ്ചിത ദൂരത്തിൽ തന്നെ ആയിരിക്കും. നാം സുരൂനിൽ നിന്നു വളരെ ദൂരം ആയാൽ, നാം തന്നുത്തുറയും; എറ്റവും അടുത്തായാലോ, നാം വെന്നുപോകും.

നമുക്കുപ്പുറം ശുന്നാകാശത്ത് ധാരാളം സൗരധ്യമങ്ങൾ ഉള്ള തായി നമ്മുടെ ശാസ്ത്രജ്ഞതയാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വ്യാപ്തിപോലും തീർച്ചയായും നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അതിന്റെ വകേശാളം എത്താൻ നമ്മുടെ ടെലെസ്കോപ്പുകൾക്കു കഴിയില്ല; അതിന്റെ വീതി നമ്മുടെ മനസിലും ഒതുങ്ങുകയില്ല. പ്രപഞ്ചത്തെ കുറിച്ചു അധികമാന്നും നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടെക്കില്ലും, അതി നെക്കുറിച്ചു ഒരു കാര്യം നമുക്കു തീർച്ചയായും അറിയാം - അതു ഒരു പ്രപഞ്ചമായി ക്രമമായി ആകുത്തിയും ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതു ആകസ്മികമായതോന്തോ കുഴപ്പം പിടിച്ചതോ അല്ല; അതു യോജിച്ചു സംഘടിതമായിരിക്കുന്നു.

അതിനെ സംബന്ധിച്ച് രണ്ടിൽ ഒരു തീർപ്പിലെത്തുവാൻ പ്രപഞ്ചം പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു: ഒന്നുകിൽ അതിനെ നിർമ്മിച്ചതാകാം. അല്ലെങ്കിൽ യാദൃശ്യികമായി ഉണ്ഡായതാകാം. പ്രപഞ്ചം ആകസ്മികമായുണ്ഡായതാണെന്ന് ഓരാൾ തർക്കിച്ചാൽ, പ്രപഞ്ചം യാദൃശ്യികമായി ഉണ്ഡായി എന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പൊട്ടിത്തറിയുടെ ഫലമായുണ്ഡായതാണെന്നോ അയാൾക്കു തീർപ്പാക്കേണ്ടി വരും. ഈ രണ്ടു മുഖ്യതീർപ്പുകളിൽ, യുക്തമായ ഒരു കാര്യം പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിച്ചതാണ് എന്നതേ. ഒന്നുമില്ലായ്ക്കയിൽ നിന്നാണ് എന്നു ആത്മാർത്ഥതയോടെ ഓരാൾക്കു എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയും? ഈ രണ്ടു മുഖ്യതീർപ്പുകളിൽ, പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നു മാത്രമാണ് യുക്തിക്കു നിരക്കുന്നത്. ഒരു പൊട്ടിത്തറിയുടെ ഫലമായിട്ട് പ്രപഞ്ചമുണ്ഡായി എന്നു നാം ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായി എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?

ഓരാൾ തന്റെ കയ്യിൽ ഒരു പുസ്തകവുമായി എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു എന്ന് വിചാരിക്കുക. അയാൾ ആ പുസ്തകം എന്റെ കയ്യിൽ തന്നു നോക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ അതു പരിശോധിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിന്റെ മുൻപിലെ കവർ പേജിൽ “കുബെയൻസ് കംപ്പീറ്റ് കൺകോഡെൻസ്” എന്നു കണ്ടു. പ്രസാധകന്റെ പേര് “സോണ്ടർ വാൻ്” എന്നും ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഞാൻ പേജുകളിലൂടെ വിരലോടിച്ചപ്പോൾ, കെ.ജെ.വി ഇംഗ്ലീഷ് ബൈബിളിലെ പേരുകൾ,

സ്ഥലങ്ങൾ, പദ്ധതിയോഗങ്ങൾ എല്ലാം അക്ഷരമാല ക്രമത്തിൽ എഴുതി അതിന്റെ നേരെ വാക്യങ്ങളും അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. പുസ്തകത്തിന്റെ കവറിൽ ഏതാണ് 200,000 വാക്യങ്ങൾ പുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഞാൻ ആ മനുഷ്യനോട്, “ഈ പ്രസാധക കമ്പനി കണ്ടു പിടിച്ചു ഈ പുസ്തകം കിട്ടുമോ എന്നും ഞാൻ നോക്കും” എന്നു പറ നേതക്കാം.

ആ മനുഷ്യൻ പിന്ന പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾക്കു ഈതിന്റെ പകർപ്പ് വാങ്ങുവാൻ സാഭ്യമല്ല. ഈ പുസ്തകം സോബണ്ടർവാനോ അല കൂസാബർ ക്രൂഡാനോ പ്രസിഡീകരിച്ചതല്ല, ഈ യാദ്യശ്വികമായി ഉണ്ടായതാണ്. തങ്ങൾ ഈതു പൂർണ്ണമായി കണ്ടതാണ്. ഈതു ഒന്നു മില്ലാതെ ആയി തീർന്നതാണ്. അപ്പോൾ ആ മനുഷ്യനോട് ഞാൻ പറയും, “നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ഈ പേരുകളും, സ്ഥലങ്ങൾ അത്യയും, പദ്ധതിയോഗങ്ങളും ഇല്ലോപ്പ് ബൈബിളിൽ നിന്നു ആരും ചേർക്കാതെ പെട്ടുന്നുണ്ടായി എന്നാണോ? 200,000 വാക്യങ്ങൾ നേരുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നു വന്നു എന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? ഈ പുസ്തകം അച്ചു നിരതാതെ, അച്ചടിക്കാതെ, ബൈറ്റ് ചെയ്യാതെ ഈങ്ങനെ ആയി എന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്?”

ആ മനുഷ്യൻ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞാൽ, “അതെ, അതാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.” ഞാൻ പിന്ന പറയും, “നിങ്ങൾക്കു തെറ്റു പറ്റി എന്നെന്നിക്ക് അറിയാം. ഒരു മനുഷ്യൻ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നു, പക്ഷെ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉട്ട വത്തക്കുണിച്ച് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു സ്രീകരിക്കാൻ എന്നും വിവേച നാശകതി സമ്മതിക്കുന്നില്ല. ഈ പുസ്തകം ഇങ്ങനെ ആകസ്മിക മായി ഉണ്ടായതല്ല എന്നു തെളിയിക്കാൻ ഭയം കൂടാതെ കഴിയും.” ആ മനുഷ്യനോടുള്ള എന്നും ഉത്തരവത്തിൽ എന്നിക്കു ഉറപ്പുണ്ട്, കാരണം ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉത്തരവത്തെക്കുറിച്ചു മറ്റു തീർപ്പി ലെത്താണ് എന്നും വിവേചനാദേശി എന്ന അനുവദിക്കയെല്ല.

വേരാരാശ് എന്നും അടുക്കൽ വന്ന ഒരു രേഖിയോ എന്നും കയ്യിൽ തന്നു. ആ മനുഷ്യൻ എന്നോട്, “ഈ രേഖിയോവിൽ നോക്കാൻ പറഞ്ഞു. അതിനടക്കിയിൽ കിണ്ടിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന തിന് ഒരു കോഡുണ്ട്, ബൈദ്യുതിയുടെ സഹായത്താൽ ആ രേഖിയോ പ്രവർത്തിപ്പിച്ച് നിങ്ങൾക്കു കേൾക്കാം. ആ രേഖിയോയുടെ അടിഭാഗത്ത് ഒരു തരം ബാറ്റിയുണ്ട്. ഭാവിയിലെ ഉപയോഗത്തിന് നിങ്ങൾ ബൈദ്യുതിയിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നോൾ ബാറ്റി ഉൾജജം

ശേഖരിക്കും. അങ്ങനെ, വൈദ്യുതിയില്ലാതിരിക്കു, വൈദ്യുതിയിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന കോധു കൂടാതെ തന്നെ നിങ്ങൾക്കു രേഖിയോ കേൾക്കാം. ഈ വീഴ്ചിലും ധാത്രയിലും ഉപയോഗിക്കാം.” എന്ന് പറഞ്ഞെന്നുമാണ്, “ഈ വളരെ ഉപയോഗപ്രദമായ ഓന്നാണ്. എന്ന് കുറെ ധാത്ര ചെയ്യുന്നുണ്ട്, ഈ പോലെയുള്ള രേഖിയോ എന്നിക്കു വളരെ ഉപകാരപ്രദമാണ്. എന്നിക്കു ഈ പോലോന്നു വാങ്ങിക്കാമോ എന്നു എന്ന് നോക്കേണ്ട്” എന്നു പറയും.

ആ മനുഷ്യൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുക, “ഒ, ഇല്ല. ഈ രേഖിയോ നിങ്ങൾക്കു വാങ്ങുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ സംഭാക്കിയതല്ല. ഈ തനിയെ ഉണ്ടായതാണ്. അധികം ദുരൈയല്ലാതെ ഒരു കമ്പനിയിൽ എല്ലാത്തരം സാധനങ്ങളും - ഫ്ലാസ്റ്റിക്, ലോഹം, മരം, തുടങ്ങിയവയുണ്ട്. ആ കെട്ടിടത്തിൽ ആള്ളച്ചക്കർക്കു മുൻപ് ഒരു പൊട്ടിത്തറിയുണ്ടായി. ഈ പഞ്ചതുകൾ എല്ലാം മുകളിലേക്ക് പോങ്ങി. വായുവിൽ വെച്ച് അവയിൽ ചിലതു ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു, എങ്ങനെയോ അതു ഇതുപോലെ താഴെ വീണ്ടും. പൊട്ടിപൊളിഞ്ഞ കെട്ടിടത്തിന്റെ അവസ്ഥിഷ്ടങ്ങളുടേയും പാരകശശംങ്ങളുടേയും മഘേം ഈ രേഖിയോ എന്നും കണ്ണു. ഈ രൂപപ്പെടുത്തിയതോ, ഉണ്ടാക്കിയതോ അല്ല; ഈ പൊട്ടിത്തറിയും പദ്മാണിത്.” എന്ന് ആ മനുഷ്യനോട് പറയും “ഈ രേഖിയോ രൂപപ്പെടുത്തി വെദ ശ്രദ്ധത്താട ഉണ്ടാക്കിയതല്ലാ എന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? കൂഴപ്പം പിടിച്ച് അവസ്ഥയിൽ ധാര്യമികമായി ഒരു ബുദ്ധിയും കൂടാതെ ഉണ്ടായതാണ് ഈ രേഖിയോ എന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്?” ആ മനുഷ്യൻ വീണ്ടും അതോരു സ്വീകാര്യമല്ലായും സാധ്യതാബന്ധനു പറഞ്ഞാൽ എന്ന് അയാളോട് പറയും “രേഖിയോയെ സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങൾക്കു തെറ്റു പറ്റി. ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനും അതുരം തീർപ്പിൽ എത്താവുന്നതല്ല. ഈ രേഖിയോ ഉണ്ടായി എന്നതു വിശദിക്കാൻ എന്നിക്കു കഴിയുകയില്ല.” ആ മനുഷ്യനോടുള്ള പ്രതികരണത്തിൽ എന്ന് തികച്ചും ക്രിയാത്മകമായിരിക്കും. എന്നേ വിവേചനാർഹത്തി മറിച്ചു തീർപ്പാക്കുവാൻ എന്ന അനുഭവിക്കായില്ല.

ആ പുസ്തകത്തിന്റെയും രേഖിയോയുടേയും കാര്യത്തിനേ കാശർ കൂടുതൽ ഉറപ്പോടെ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നമുക്ക് ഉറപ്പിക്കാം. ഒരു ശാസ്ത്രീയ അലക്കാര വർണ്ണനക്കോ വാക്കു കർക്കോ വിശദിപ്പിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല പ്രപഞ്ചം സ്വീകാര്യമല

മായി ഉണ്ടായി എന്നത്. ഒരു പുസ്തകവും റേഡിയോയും രൂപ പ്ലൈത്തിയ യന്ത്രവിദ്യ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉയർന്ന രീതിയിൽ രൂപപ്ലൈത്തി ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ് പ്രപഞ്ചം. ഒരു പുസ്തകവും റേഡിയോയും യാദ്യശമികമായോ പൊട്ടിത്തറിയുടെ ഫലമായോ ഉണ്ടായതെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെങ്കിൽ ഈ പ്രപഞ്ചം ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നു മനസ്സു കുടാതെ വസ്തുക്കൾ ജീൽ നിന്നു പെട്ടെന്നുണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും? വിശദമായി പ്രപഞ്ചത്തെ മനസ്സിലാക്കിയ എല്ലാവരും വളരെ അതഭൂതകരമായും സകീർണ്ണമായും സുക്ഷ്മതേതാടെ രൂപപ്ലൈത്തിയതാണ് ഈ പ്രപഞ്ചം എന്നു തിരിച്ചറിയും.

കാര്യകാരണ വിവേചനത്താൽ നാം തീർപ്പാക്കിയത്, ബൈബിൾ ഉറന്തി പറയുന്നു. സകീർത്തനങ്ങൾ 19:1 പറയുന്നു, “ആകാശം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു; ആകാശ പിതാനും അവന്റെ കൈവേലയെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു.” മറ്റാരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, രാത്രി നാം ഇരുന്നു തെളിഞ്ഞ ആകാശത്തി അലക്കു നോക്കിയാൽ നക്ഷത്രക്കൂട്ടങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ നാം മനോഹരമായ ആരാധനാ ശൃംഖലയിലേതു പോലെ തോന്നും. ഇരുണ്ട ആകാശവും അസംഖ്യം നക്ഷത്രങ്ങളും ഉപദേശംഡാവും. നാം ഇടവകയാണ്. ആധിദോഡിയം നാം ഇരിക്കുന്ന പുൽപ്പുരിമാണ്. ഉപദേശംഡാവ് ശാന്തമായി പക്ഷ സ്വപ്നങ്ങളായി പ്രവൃംബിക്കും നക്ഷത്രങ്ങൾ സംഭവിച്ചതല്ല, അവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന്. ആകാശം ദൈവ മഹത്വത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു. നാം ആരാധനാ ശൃംഖലകൾഡിന്തു പോകുമ്പോൾ, നാം പറയും, “ഈ ഉപദേശംഡാവിൽ നിന്നു കേടു സന്ദേശം ശരിയായിരിക്കും. മറ്റാനും ഇതിനെതിരായി വിശ്വസിക്കാൻ എന്റെ വിവേചനാർക്കി അനുവദിക്കുന്നില്ല.”

പുതിയ നിയമ എഴുത്തുകാരിൽ രാജായ, പാലോസ് എഴുതി, “അവൻ നിത്യശക്തിയും ദിവ്യത്വവുമായി അവൻ അദ്ദേഹ ലക്ഷണങ്ങൾ ലോക സൃഷ്ടി മുതൽ അവൻ പ്രവൃത്തികളാൽ ബുദ്ധിക്കു തെളിവായി വെളിപ്പെട്ടു വരുന്നു; അവർക്കു പ്രതിവാദമില്ലാതിരിക്കേണ്ടതിനു തന്നേ” (രോമർ 1:20). പ്രപഞ്ചത്തിലെ കാണുനിവായും സ്വപ്നങ്ങൾക്കാവുന്നവയുമായ വസ്തുകൾ അദ്ദേഹമായ, ദൈവകരങ്ങൾ പിന്നിലും സംഭാവനയും അസാമാന്യ സ്വഭാവത്തെയും വെളിപ്പെട്ടതുണ്ട്. പൊതുവിലുള്ള വെളിപ്പാടിലും വെളിപ്പെട്ടതുണ്ട്. പറിക്കുന്നു - നമ്മക്കു ചുറ്റുപാടും ഉള്ള ലോകം. പാലോസ് പറി

எனது, “എகிலூங் அவள் நம செய்கயூங், ஆகாஶத்து நினை மஷயுங் பலபுஷ்டியூஜை காலண்ணலூங், நினைஶ்கை தறிகயூங் ஆஹாரவுங் ஸங்காஷவுங் நல்கி நினைவை தூப்தராக்கயூங் செய்து போன்றினால் தென்கவுரிச்சு ஸாக்ஷுங் தராதிருநீ டிலீ” (பெவுத்தி 14:17). நம்முடை ஶஹமாய லோகவுங் பொன்ற லோகவுங் கெவம் உள்ளங்கு ஸாக்ஷுப்பேடுத்துங்கு.

கூடுக்கலூடை பெசாரத்திலிருக்குந கமயிழ், ரோவின்ஸஸ் க்ரூஸோவ் ஏரு எட்டப்பூட் வீபித் கப்பத்தேத்தித் தோகப்பூட். அவள் கடல்கரையிலெத்தியபோசி, அவள் பெடுங் ரக்ஷப்பூட் மடுங்கலவரை நோகி. ஆரையூங் கள்கிலீ. அது அபகாத்தித் தோகி மாத்துமை ரக்ஷப்பூடுங்கு. அவள் அது வீபு முடுவான் நோகியிட்டு ஏரு மங்காஷுநேயூங் கள்கிலீ. தான் மாத்துமான் அது வீபித் தூங்கத்தெங்கு அவள் மந்திலாகி. ரிபெரண்ஶிகோண்டு தடிக்கஶ்கொண்டு அவாயி ஏரு வீடுங்காகி. அது வீபித் தூங்கு காட்டு பஞ்சைசி பரிசு தினை. கேச்சுத்தினை வங்குத்தினை வங்கு மங்காஷுநேயை பதியிருங்கு கொங்கு. ஏக்கரை அவள் கடல்கரையிலூடை நடங்குபோய போசி, முடுவாய மள்ளித் தோகு மடுங்கு மங்காஷுநேர்க் கால்ப்பாடுக்கஶ் கள்கு. அவள் உடகென முனித் தோகு காராரு தீர்ச்சுப்பேடுத்தி: ஏருபகேசு ஆரக்கிலூங் அது அட யாலும் உள்ளாகி பொய்க்கலெனதூ காங்கு. அல்லைக்கித் தோகு கால்பாதைசி பதினெட்ட ஆசர் மரிச்சு போயிரிக்காங், க்ரூஸோ அயாசி மரிச்சு கிடக்குந்து காங்குகயூங் செய்தேக்காங். ஏரு பகேசு அது கால்ப்பாடுக்கஶ்குடம் உபோடுங் ஜீவிச்சிரிருநேக்காங். தாங்கிடுத மடுங்காரசி அது வீபித் தூங்க் எங்கதூ அயாஜை ஸங்காஷிப்பிச்சு. காலடிக்கஶ் அதூ தெஜியிச்சு. அதித் தீனை அவங்கு அதூ உரப்பிக்காமாயிருங்கு. அவள் அது வீபு முடுவான் அங்கேஷிச்சு, க்ரமேன், ஏரு வெங்கியித்து அது கால்ப்பாடுக்கஶ் உள்ளாக்கிய ஆக்கு அவள் களெட்டதி. அவுடை களை அது விவ ஸமாய வெப்பேய எங்கவங்கு பேருமிட்டு.

அது கமாபுங்கத்திலை கமாபாத்ரமாய ரோவின்ஸஸ் க்ரூஸோயைபோலெயான் நாமுங். நமுக்கு முள்பித் தூமியுடை, கங்காத்தைங்கலூடை, ஸுருங்கி, பாங்கரி எல்லோ அடயாலுண்டு உள்க. ஒரு அடயாலுண்டு ஸ்ரவுஶக்திர் உள்ளாக்கியதான். க்ரூஸோ அது கால்ப்பாடுக்கலை நோகி அத்த எங்குமில்லாய்மயித் தீனை வந்தாளைங் தீர்ப்பாக்கியைக்கித் தோகி விழியாகுமாயிருங்கு. அதூபோலை, தூமியூங் பொன்றவுங், எங்குமில்லாய்மயித் தீன்

ഇങ്ങനെ ആകസ്മികമായ് സംഭവിച്ചതാണെന്ന് സകൽപ്പിച്ചാൽ അത് ബുദ്ധിമുന്നുവും അജ്ഞത്തയും മാത്രമെ ആകും.

നമുക്കുചുറ്റും മുകളിലും ഉള്ള ലോകം നമുകൾ ഒരേ ഒരു തീർപ്പാണ് നല്കുന്നത്: അത് ഭൗതിക പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മുകളിൽ പിന്ന, സർവ്വശക്തനായ ദൈവമാണുള്ളത്. ആ പുസ്തകവും, റോധിയോയും സ്ഥോടനമലമായുണ്ടായതല്ല എന്ന് വിശദിക്കുന്നതുപോലെ ഇതിലും നമുക്കുറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

മനുഷ്യൻ തെളിവ്

രണ്ടാമത്, മനുഷ്യൻ സാനിഖ്യത്തിലും വരുന്ന തെളിവ് കൊണ്ട് ദൈവം ഉണ്ട് എന്നു നമുകൾ വിശദിക്കാൻ കഴിയുന്നു. മനുഷ്യസാനിഖ്യം ദൈവസാനിഖ്യത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ഭൗതിക പ്രപഞ്ചത്തെക്കാൾ വലുതും അതഭൂതകരവുമാണ് മനുഷ്യൻ. അവൻ്റെ ബുദ്ധിശക്തികളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക. അപന് വിവേചിക്കാൻ, വിശദിക്കാൻ, സ്ഫേഡിക്കാൻ, സഹം കാണാൻ, പലതി തയ്യാറാക്കുവാനും നടപ്പിലാക്കുവാനും കഴിയുന്നു. നാലിലധികം ഭാഷകൾ ഒഴുകായി സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്നവരുണ്ട്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ തലച്ചോറിലെ ഒരു കോശം നമുക്കുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും നല്ല കംപ്യൂട്ടറിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സകീർഘ്യമാണ്.

മനുഷ്യൻ ആത്മീയ സ്വഭാവത്തെ ചിന്തിക്കുക. മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും ആരാധനാശരീലമുള്ളവനാണ്. പുരാതന ആളുകൾ പോലും എത്തോ അദ്ദേഹശക്തിയെ ആരാധിച്ചിരുന്നവരാണ്. മനുഷ്യനിൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുണ്ട്. അവനിൽ ധാർമ്മികമായ മനസ്സാക്ഷിയുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഈ മനസ്സാക്ഷിയെ സംസ്കരിച്ചതാകയില്ല, എന്നാൽ അത് എല്ലായ്പ്പോഴുമുണ്ട് താനും.

മനുഷ്യൻ ഭാതിക ശരീരം നോക്കുക. നിങ്ങൾ ആയുഷ്മകാലമടുത്ത് മനുഷ്യരീതിയിൽ ഒരു അവധിയുടെ പരീക്ഷണ നിരീക്ഷണത്തിന് വിധേയമാക്കിയാൽ അത് ഒരിക്കലും അന്ത്യം കാണുകയില്ല.

ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുക. നമുകൾ അത് ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. അത് മർക്കുംപോൾ നമുകൾ നവീകരിക്കുവാനും സാദ്യമല്ല. നമുകൾ അതിന് മുൻഗണനയിൽ വിശദീകരിക്കാനും, പുർണ്ണമായി നിയന്ത്രിക്കുവാനും സാദ്യമല്ല. മനുഷ്യൻ മനോഹരിതി അവന്റെ നിർമ്മാതാവിന്റെ സാനിഖ്യത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ജീവൻ്റെ ഉൽപ്പത്തിയെക്കുറിച്ച് അറിയപ്പെട്ട ഒരു പ്രഹസൻ കൂടാനെടുക്കുവോൾ നാം അതിൽ ശ്രദ്ധയോടെ ഇതിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. അവൻ വിശദീകരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രനാമങ്ങളും മറ്റും പിട്ടുകൊണ്ട്, ചുരുക്കത്തിൽ അവൻ പറയുന്നു, “ആരംഭത്തിൽ ഒരുത്തരത്തിലുള്ള ഒരുക്കോൾം ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിന് ഒരു തരത്തിലുള്ള ജീവനും ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് വർദ്ദിച്ചു പെരുകു, വളരുകയും, അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരുത്തരത്തിലുള്ള കടൽ ജീവിയായി മാറി. അത് വർദ്ദിച്ചു, വളർന്ന്, അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചു. ഒരു തരത്തിലുള്ള ഭൂപരജന്തു വന്നു. അത് വർദ്ദിച്ചു, വളർന്നു, അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. അപ്പനാം, ദശലക്ഷ്മണക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ, ആ ജന്തുകൾ മനുഷ്യരായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.”

നാം പ്രഹസൻ ശ്രദ്ധക്കുവോൾ അധാരും സിഖാന്തം പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ മുന്ന് പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. അവ അപ്രധാനമെന്ന രീതിയിൽ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്ന രീതിയിൽ അധാരുത് പിട്ടുകളയുന്നു, എന്നാൽ ഈ പ്രശ്നങ്ങളോടുള്ള അധാരും പെരുമാറ്റം ആ സിഖാന്തം സ്വീകരിക്കുവാൻ അസാഡ്യവും യുക്തിരഹിതവും ആണ്. ജീവൻ്റെ ഉൽപ്പത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള സിഖാന്തമാണ് ആഡാരു ആദ്യപരശ്നം. അധാരും സിഖാന്തം കരുതുന്നത് ജീവൻ ഉണ്ടായത് ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നാണ് എന്നതേ. ഒരു പുസ്തകമോ, രേഖിയോയോ ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽനിന്ന് വന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ അസാഡ്യമാണെന്നതിനേക്കാൾ, ജീവിതം വളരെയധികം സക്കീർണ്ണമായതതേ. മനുഷ്യന് ഒരു പുസ്തകവും രേഖിയോയും ഉണ്ടാക്കാം, എന്നാൽ അവന് ഒരു ജീവൻ ഉണ്ടാക്കാൻ സാഡ്യമല്ല. എന്നിട്ടും ജീവൻ ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നു വന്നു എന്ന പ്രഹസന്റെ വാദം വിശ്വസിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്.

പ്രകൃതി നിയമത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ വിശദീകരിക്കലാണ് രണ്ടാമത്തെ പ്രശ്നം. പ്രൊഫസറും സിഖാന്തം കരുതുന്നത് പ്രകൃതി നിയമം ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്ന് വന്നു എന്നതാണ്. നമ്മുടെ ലോകം പ്രകൃതി നിയമങ്ങളാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് ഏതെത്തെക്കിലും വിധത്തിൽ ആഹാരവും ജലവും എത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മരിക്കു. ഈ നിയമത്തെ മറികടക്കാനോ അവഗണിക്കാനോ സാധ്യമല്ല. അതിൽനിന്ന് ഒഴിവുകഴിവുമില്ല. നിങ്ങൾ ഉറങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ശരീരം തളർന്ന ശ്രേഷ്ഠിയല്ലാതാക്കും. നിങ്ങൾക്ക് ഈ നിയമത്തെ ലാംബിക്കാവുന്ന തല്ലി. മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രകൃതിനിയമത്തെ അതിജീവിക്കാനും

സാഖ്യമല്ല. മനുഷ്യൻ്റെ മരണാനിരക്ക് 100 ശതമാനമാണ്. അതിന് ഒഴിവുകളില്ല. പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾ ആകാംമികമായുണ്ടായത് എന്നാണ് പ്രോഫസറുടെ സിഖാത്തത്തിൽ അന്തർജ്ഞിനമായിരിക്കുന്നത്.

മുന്നാമത്തെ പ്രശ്നം കൂടുംബത്തിന്റെ നിലനില്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദീകരണമാണ്. കൂടുംബങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമാണ് മനുഷ്യവർഗ്ഗം. കൂടുംബം നിലവിലില്ലാതിരുന്ന കാലത്തെ മനുഷ്യചരിത്രത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിയതായി നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയില്ല. സ്ത്രീ പകർത്തിയിലെത്തിയ സമയത്ത് തന്നെ പുരുഷനും പകർത്തിയിലെത്തിയെന്ന് നമുക്ക് നമുക്ക് വിശ്വസിപ്പിക്കയാണ് ആ പ്രോഫസർ. സ്ത്രീയും പുരുഷനും സഹയുദ്ധബന്ധത്തിലായി കൂടുംബബന്ധം തുടർച്ചയായി നടത്തിക്കൊണ്ടു പോരുന്ന രേഖയാണ് ചരിത്രത്തിലുള്ളത്. പുരുഷൻ സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തനും, സ്ത്രീ പുരുഷനിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തയും ആണ്; എക്കിലും അവർ ഒരുപോലെ പോരുത്തപ്പെട്ടും കൂടായും കാണുന്നു. പ്രോഫസർ പറയുന്നത് അവർ ഒരേ സമയത്ത് പകർത്തിയിലെത്തിയെന്നും തൽമലമായി കൂടുംബമായി തീർന്നു എന്നുമാണ്. മറ്റൊരു വാക്കിൽ, അയാൾ വാദിക്കുന്നത് നന്ദമില്ലായ്മയിൽനിന്ന് കൂടുംബം വന്നു എന്നാണ് - അതായത് യാദ്യശ്വരികമായി അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു.

മനുഷ്യകൂടുംബം, പ്രകൃതി നിയമം, ജീവൻ തുല നന്ദമില്ലായ്മയിൽ നിന്നു വന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ നമ്മുടെ മനസ്സ് നമുക്ക് അനുവദിക്കുന്നില്ല. പ്രത്യേകളുടേശത്തിനായി മനുഷ്യനെ സർവ്വശക്തിനും തുലിയിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചാക്കി എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് മനുഷ്യന്റെ നിലനില്പിന്റെ യുക്തി.

വിവേകത്താൽ നമുക്ക് തീർപ്പാക്കാൻ കഴിയുന്നത്, വൈബിശ വ്യക്തമായി പ്രവ്യാഹിക്കുന്നു. വൈബിശിലെ ആദ്യ അഭ്യാസത്തിൽ നമോട്, “അനന്തരം ദൈവം നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ നമ്മുടെ സാദ്യശ്രൂപകാരം മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുക; ...” (ഉല്പത്തി 1:26). വൈബിശ പ്രകാരം മനുഷ്യജീവൻ വന്നത് ദൈവജീവനിൽ നിന്നുമാണ്. നമ്മോട് പിന്നെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, “ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു ആണും പെണ്ണുമായി അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു. ദൈവം അവരെ അനുശൃംഖിച്ചു; ‘നിങ്ങൾ സന്താനവും ഷട്ടിയുള്ളവരായി പെരുകി ഭൂമിയിൽ നിന്നെന്ന് അതിനെ അടക്കി സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യത്തിൽ നിന്നും ആകാശത്തിലെ പറവജാതി

യിൽ നിന്നും സകല ഭൂചര ജനുവിനേലും വാഴവിൻ എന്ന് കല്പിച്ചു” (ഉല്പത്തി 1:27, 28). ദൈവം മനുഷ്യന് തന്റെ രൂപമായ, ആത്മീയമായ രൂപം നൽകി. ആണും പെണ്ണുമായി മനുഷ്യരെ ഉണ്ടാക്കി, അവൻ കുടുംബത്തെ രൂപപ്പെടുത്തി. ദൈവം എല്ലാ ഭാതിക ജീവനേയും വാഴേണ്ടതിന് പ്രകൃതി നിയമങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി.

ദൈവികകാരണത്താലും സർവ്വശക്തന്റെ കരത്താലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ് മനുഷ്യജീവൻ എന്ന് കാര്യകാരണ സഹിതം നാം സമ്മതിക്കണം. മടികുടാതെ, നമുകൾ പറയാൻ കഴിയും, “നീയല്ലോ എന്നേ അന്തരംഗങ്ങങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചത്, എന്നേ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ നീ എന്നെ മെംണ്ടു. ദയകരവും അതിശയവുമായി നീ എന്നെ നിർമ്മിച്ചിരിക്കയാൽ ഞാൻ നിനകൾ സ്ത്രോതരം ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അത്കൃതകരമാകുന്നു; അത് എന്നേ ഉള്ളം നല്ലവല്ലോ അറിയുന്നു” (സക്കീർത്തനങ്ങൾ 139:13,14).

രൂമിഷനറി ദരിക്കൽ പറഞ്ഞു, “ലോകത്തിന്റെ പല രാജ്യങ്ങളിലും ഞാൻ പോയിട്ടുണ്ട്, എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും എനിക്ക് ഒരേ അനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, കുട്ടികളെ പറിപ്പിക്കുവോൾ രണ്ട് അധികം രണ്ട് സമം നാല്, എന്നാണ് എല്ലാവരും ഉത്തരം പറയുന്നത്. അവർ ചിന്തിച്ച് ഇൽക്കുന്നതു തന്നെയാണ് ശരി എന്ന് തീർപ്പാക്കുന്നു. ഇൽക്കുന്നതു അവരുടെ മനസ്സിലെ ആശയഗതി എന്തെങ്കും അല്ല. അതുപോലെ, ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ ആളുകളോട് ദൈവം ഭൂമിയെ, പ്രപഞ്ചത്തെ, മനുഷ്യനെ, സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന് പറിപ്പിക്കുവോൾ ആ ആശയം ശരിയായിരിക്കണം എന്ന് തീർപ്പിൽ അവർ എന്തെന്നും. അവരുടെ മനസ്സിൽ ആ സത്യത്തെ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഉപദേശത്തിൽ അവർ എന്തെങ്കും ഇല്ലാം പ്രതികരണമാണ് എല്ലാ ദേശത്തും ഞാൻ പോയിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലും എന്തിയിട്ടുള്ളത്.”

മനുഷ്യന്റെ നിലനില്പിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചാൽ - അതി ഞ്ഞേ ജീവിതം, ബുദ്ധി, ആത്മീയ സഭാവം, ധാർമ്മിക മറ്റൊക്കെ, ഭൗതിക ശരീരം - അവൻ യാദൃശ്യികമായി ഉണ്ടായതല്ല എന്നും, സർവ്വശക്തനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും അറിയാം. മനുഷ്യന്റെ നിലനില്പ് അത് തെളിയിക്കുന്നു.

ഉപസ്ഥിപ്പം

നാം പരിശീലിച്ചതായ രണ്ട് തെളിവുകളും ആഫത്തിൽ ചിന്തിക്കുക - ലോകത്തിന്റെ തെളിവും മനുഷ്യന്റെ തെളിവും. അവ

നല്കുന്ന തീർപ്പ് ബൈബിളിൽ പറയുന്ന നിഷ്ഠയിക്കാൻ പറ്റാത്ത തീർച്ചയുള്ള ഓനാണ്, “ദൈവമില്ല എന്ന് മുഖം, ‘തന്റെ ഫൂദയ തിൽ പറയുന്നു’” (സക്രിതതന്ത്രങ്ങൾ 14:1).

നമ്മ് സൃഷ്ടിച്ചാക്കിയ ദൈവം ഒരിക്കൽ നാം ജീവിതത്തിൽ ചെയ്തതിന് കണക്കുചോദിക്കും ന്യായം വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് വിവേചനാപൂർവ്വം വിശ്വസിക്കാവുന്ന ഓനാണ്. ഇക്കാരണ താലാബാം ദൈവം യേശു വിനെ ലോകത്തിലേക്കെയ ചുതും ബൈബിൾ നമുക്ക് നല്കിയതും. നാം ഇവിടെ എന്തിനുവേണ്ടി യാണെന്നും ദൈവം നമ്മിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്തെ എന്നും അറിയാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യേശു പറഞ്ഞു, “എൻ്റെ പചനം കൈകൈക്കാളിളാതെ എന്നെ തളളിക്കളയുന്നവനെ ന്യായം വിധിക്കുന്നവനുണ്ട്; എന്ന് സംസാരിച്ച പചനം തന്നെ ഒടുക്കരെതെ നാളിൽ അവനെ ന്യായം വിധിക്കും” (യോഹനാൻ 12:48).

യേശുവും ബൈബിളും നമുക്ക് വെളിപ്പെടുത്തി തരുന്ന പിന്നമ യാവഹമായ സത്യം എന്തെന്നാൽ ദൈവം നമ്മുണ്ട് മക്കളായി ദത്തകുകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നതാണ്. സുരൂനെ, പ്രാംനെ, നക്ഷത്രങ്ങളെ, ഭൂമിയെ, പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവനായും ഉണ്ഡാക്കിയവൻ അവന്റെ നിത്യമായ ഭവനത്തിൽ എൻ്റെ കൂട്ടായ്മ ആഗ്രഹിക്കുന്നു! അവന്റെ പുത്രൻ്റെ സുവിശേഷത്താൽ അവൻ നിനെ അവന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ എന്ന് സുവിശേഷം അനുസരിക്കുന്നോൾ, പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് മാനസാന്തരപ്പെടുകയും യേശുവിനെ എറ്റു പറയുകയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തോട് ചേരുവാൻ സ്നാനമേല്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അതോടെ അവന്റെ ആത്മീയ ഭവന തിലേക്ക് എന്ന് ദത്തകുപ്പെടുന്നു (എമെസ്യർ 1:5; ഗലാത്യർ 4:6). പചനപ്രകാരം, ദൈവം ഉണ്ട് എന്നും നിങ്ങൾ അവന്റെ പെതലാണെന്നും നിങ്ങൾക്ക് അറിയാൻ കഴിയുന്നു!

പാഠപ്രശ്നങ്ങൾ

(അനുബന്ധങ്ങൾ 1 ലെ ഉത്തരങ്ങൾ)

1. ഒരാൾക്ക് ചോദിക്കാവുന്ന എറ്റവും ഉയർന്ന ചോദ്യം എന്ത്?
2. “ദൈവം ഉണ്ടോ?” എന്ന ചോദ്യം എന്തുകൊണ്ട് അതു ഉയർന്നതാകുന്നില്ല?
3. ബൈബിൾ എന്തോടുകൂടിയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്?
4. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ നമ്മുണ്ട് നിർബന്ധിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ

തെളിവെന്ത്?

5. മനുഷ്യരെ നിലപനില്പിനെ വിശദീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ദൈവത്തെ മാറ്റി നിർത്തുന്ന ഏതൊരാളും നേരിട്ടുന്ന മുന്ന് പ്രശ്നങ്ങൾ എവ?